

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

2022.10.12.

Kovács Zsolt

Hiv. ügyszám: IV/1405-3/2022

Tárgy: Hiánypótlás

Mell: Kijavított alkotmányjogi panasz egyéni kérelmével szemben foglalt. (15+5 lap)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01405-5/2022	
Érkezett: 2022 OKT 18.	
Réldány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 6 db	Ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Köszönöm a hiánypótlási lehetőséget és a tájékoztatást, hogy milyen kiegészítésekre van szükség ahhoz, hogy érdemben elbíráható legyen az alkotmányjogi panaszom.

Kérem, kereljék "méltányosan" a megfogalmazásaimat. Nem vagyok jogász. Pont a mai napon vagyok bent 21 éve. A hazai büntetés-végrehajtás sokkal több megfosztottsággal jár, mint pusztán a szabadság elvonása. Mindennek súlyos negatív élettani hatásai vannak. Az is szomorú, hogy 2022 év végén még mindig nincs arra lehetőség, hogy a Tisztelt Alkotmánybírósághoz méltó formában gépelten és szövegszerkesztve kerülhessen sor egy beadvány beadására. Továbbá a mellékelt alkotmányjogi panaszt a börtön-túlzsúfoltság miatti kártalanítási eljárásokra "szükséges" ügyvédeknek már 2-éve be kellett volna adni, hamar 20-30-40-50%-ot el tudtak kémi sikerdíjaként a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogvatartottaktól. A bv. bírókkal ugyanez a helyzet, mivel a jogsértések tényét első kézből észlelték.

Az alkotmányjogi-panaszomban itt leírt és mellékelt alaptörvény-elleneségek jóval túlmutatnak személyes jogserelmeimen és a megfogalmazásaim pontatlanságain. Megpróbáltam minden releváns részletet és információt összeszedni és leírni. Mivel nem tudhatom, hogy mi lényeges és mi másodlagos, illetve egy-egy jogsejtést milyen formai kritérium szerint kell megfogalmazni, ezért Tisztelettel kérem, hogy nagyobb figyelmet fordítsanak az alaptörvény-ellenesség tényeire, mint a szakmaiatlan megfogalmazásaimra.

- Köszönöm figyelmüket, türelmüket és várom megtisztelő bölcs vizsgálatukat és beadványom érdemi elbírálását.

Tisztelettel:

Kovács Zsolt

2022. október 12.

Hivatkozási ügyszám: IV/1405-3/2022

2022.10.12.

Tárgy: Hiánypótlás, alkotmányjogi panasz egységes szerkezetbe foglalva.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

RÉSZÉRE

1015 Budapest

Donáti utca 35-45

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01405-3/2022	
Érkezett: 2022 OKT 18.	
Peldány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	db

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Alulírott Kovács Zsolt

[redacted] az Alaptörvény 24. cikk (2). bekezdés c, pont és a 2011. évi CL. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdés a, és b, pontjai okán a (2). bekezdés a, és b, pontok megváltozásai miatt a 2013. évi CXL. törvény (továbbiakban: Bv. tv.) 75/O § (1)-(5) bekezdései, 75/P § (1). bekezdés c, pont, (2), (4), (5) bekezdései, 75/R § (1) bekezdése, 75. § (1) bekezdés a, → aa, pontjai, a 133. § (4a) bekezdés és a 436/A § (1) bekezdés, (3). bekezdés b, c, pontjainak az alaptörvény-ellenességének megállapítása és ennek okán megsemmisítésük érdekében, továbbá az Alaptörvény 24. cikk (2). bekezdés d, pont és az Abtv. 27. § (1) bekezdés a, és b, pontjai okán a (2). bekezdés a, és b, pontok szerinti érintettség alapján a Budapest Környeki Törvényszék 54. Bv. 8611/2020/17. számú 2022. február 01-én kelte elsőfokú és a Budapest Környeki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4. Bpkf. 333/2022/2. számú ügydöntő végzésével szemben a végzések alaptörvény-ellenességének megállapítása és ennek okán megsemmisítése érdekében

alkotmányjogi panaszt

terjeszték a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

KÉRELMEM CÉLJA:

I., Annak megállapítása, hogy a Bv. tv. 436/A § (1) bekezdés azon rendelkezése, hogy a börtönzsufaltság miatti kártalanítási eljárások esetében a folyamatban lévő eljárások megítélésénél és a megítélt kártalanítások kifizetésére vonatkozóan is alkalmazni kell a jogvita létrejöttekor és a bírósági eljárások megindulásakor még nem létező, az eljárásban résztvevő fogvatartottak jogi és gyakorlati élethelyzetét jelentősen elnehezítő, sokszor hátrányosabb helyzetbe hozó fentebb nevesített Bv. tv. szakaszait, az sérti a 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Fat.) 2. § (2). bekezdésébe foglalt jogállamiság elvét, és ezzel ok-okozati összefüggésben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljáráshoz való jogot, jogomat. Mindezek alapján a sérelmezett törvényi szakaszok és rendelkezések alaptörvény ellenesek, ennek okán szükségessé vált a megsemmisítésük elrendelése és szükségessé vált az ezen alaptörvény-ellenes jogszabályokkal megtett és meghozott intézkedések felülvizsgálatának elrendelése.

II., Annak megállapítása, hogy a börtönzsufaltság miatti kártalanítási eljárások elbírálási szabályai között a kifizetésre vonatkozó rendelkezések szabályait és a bírósági megítélést követő, de még a kifizetést megelőző szabályokat sértette meg a jogalkotó úgy, hogy azzal megsértette az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvét és az Alaptörvény Q) Cikk (2). - (3). bekezdésébe foglaltakat.

III., Annak megállapíttatása, hogy a **Budapest Környéki Törvényszék 54.Bv. 8611/2020/7.** számú végzése **alaptörvény-ellenes**, mivel megsértette az **ad malam partem** visszaható hatály tilalmát azáltal, hogy a jogvita létrejöttékor és a bírósági eljárás megindulásakor hatályos és az elbírálás kifizetésére és a megítelt összeg felhasználhatóságára sokkal kedvezőbb törvényi előírások alkalmazása helyett a jogvita folyása alatt megváltoztatott és sokkal hátrányosabbá tett törvényi rendelkezéseket alkalmazott. Ahelyett, hogy a Bv.tv. 50.§ (6) → Be. 488.§ (1)d, → 489.§ (1) → Abtv. 25.§ (1) bekezdés törvényi előírások szerint járt volna el és normalizált kezdeményezett volna. Mulasztásával megfosztott attól, hogy a jogvita kezdetén hatályos és sokkal kedvezőbb megítélést eredményező szabály szerint rendelkezhesen a kifizetésről. Ezzel megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvét, megsértette az Alaptörvény 28. cikkét és ok-okozati viszonyban megsértette az alkotmányos jogaim közül az Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2) bekezdésébe foglaltakat, a XV. cikk (1) és (2). bekezdésébe foglaltakat, a XVI. cikk (1) és (4). bekezdésébe foglaltakat, a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglaltakat. Ezért szükséges volt a bírói döntés alaptörvény-ellenessé nyilvánítása, ennek okán a megsemmisítése. Kérem, hogy mindezek alapján semmisítse meg a végzést.

IV., Annak megállapíttatása, hogy a **Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 4.Bpkf. 333/2022/2** számú végzése **alaptörvény-ellenes**, mivel érdemben nem foglalkozott a fellebbezésben nevesített jogi tényekkel, azokat nem bírálta el, végzésében említést sem tett róla. Ezzel megsértve a kérelemhez kötöttség elvét és az indoklási kötelezettségét. (Vö.: F/2013 (III.1) AB határozat [24J. és [34J. bekezdésében írtakkal.) Ezzel megsértve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7). bekezdésébe foglaltakat. A fellebbezésben indítványozott normalizált eljárás kezdeményezésére a II-fokú bíróság sem kerített sort, helyette alkalmazta a kifizetésre sokkal hátrányosabb törvényi rendelkezést, amivel lehetővé adott a megítelt háttalanítási összeg **TELJES ELVONÁSÁRA**. Mulasztásainak sorával olyan végzést hozott, amely sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvét, sérti az Alaptörvény 28. cikkét és ok-okozati viszonyban több alkotmányos jogomat is megsértette. Például az Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2). bekezdésébe foglalt tulajdonhoz való jogomat és az ennek vértét képező **tulajdon feletti szabad rendelkezési jogot**, a XV. cikkbe foglalt törvény előtti egyenlőséget és a megkülönböztetés tilalmát az ugyanolyan jogi és gyakorlati helyzetben lévőkhöz viszonyítva, értve ezalatt azt, hogy a kinek a törvényi határidőn belül vagy ahhoz közel bírálta el a kérelmet, azok nevesíthettek, hogy a kifizetést hova kéri, megsértve továbbá a **XVI. cikk (1) és (4). bekezdésébe foglalt azon jogot és kötelezettségemet**, hogy a megítelt háttalanításból segítsen - támogassam gyermekeimet, szüleimet, megsértve a **XXVIII. cikk (1) és (7). bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogorvoslati jogot**. Mindezek alapján szükséges volt a másodfokú döntés alaptörvény-ellenessé nyilvánítása és ennek okán a megsemmisítése.

V., Annak megállapíttatása, hogy a Bv.tv. 4361A § (1) bekezdésének azon rendelkezése, hogy a folyamatban lévő háttalanítási eljárások kifizetésére vonatkozó szabályokat a jogalkotó ezen eljárásokra is kiterjesztette, megsértette az **ad malam partem** visszaható jogalkotás tilalmát. Az új joghelyzet elnehezítette a fogvatartottak - jelen esetben - személyem jogi és gyakorlati helyzetét, amivel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt **jogállamiság** alapelveinek megsértésén kívül megsértette ok-okozati összefüggésben a **IV.**-pontban felsorolt és nevesített Alaptörvénybe foglalt alkotmányos jogaimat.

ALAPVETŐ JELENTŐSÉGŰ ALKOTMÁNYFOGI KÉRDÉSEK:

- 1., Milyen alkotmányos követelmények merülnek fel egy olyan bírósági eljárásra vonatkozóan, amely eljárásban a jogsértések elkövetője elismerten az az állam, - aki az Országgyűlésen keresztül - a folyó háttalanítási eljárás szabályainak jogalkotója, és egyben a jogsértés miatti háttalanítási eljárás alperese?
- 2., Alkotmányjogi szempontból milyen kritériumoknak kell megfelelni abban a helyzetben, amikor egy bírósági eljárásban az egyik fél egyben a jogalkotó, a jogsértést elkövető és ezen jogsértés miatt az eljárás alperese egyszerre?
- 3., Folyamatban lévő bírósági eljárások elbírálási szabályait az egyik fél - jelen esetben az a Magyar Állam, aki az Országgyűlésen keresztül egyben az eljárási és elbírálási szabályok jogalkotója - megváltoztathatja-e az elbírálás és a kifizetés szabályait az eljárásban résztvevő háttalanítóra az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállami elv megsértése nélkül?
- 4., Összeegyeztethető-e az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság alapelveivel és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos joggal az, amikor a jogsértést elkövető és egyben jogalkotó állam a folyamatban lévő bírósági eljárás törvényi szabályait úgy változtatja meg, hogy a bíróság által megítélendő háttalanítás összegét a bíróság már nem rendelheti el a háttalanításra jogosult fogvatartott által megjelölt bankszámlára utalni, hanem törvényi előírás okán arról kell rendelkeznie, hogy amennyiben a háttalanításra jogosult még fogva van tartva, akkor csak és kizárólag az alap jogsértéseket elkövető Állami Büntetés-végrehajtási intézet Államkincstárnál vezetett számlaszámára rendelheti el kifizetni úgy, hogy az ügy alperesét megszemélyesítő állam, még ezen összeg tulajdon feletti szabad rendelkezési jogot is előre, törvényi előírással elvonja?
- 5., Összeegyeztethető-e az Alaptörvény Q) cikk (2). és (3). bekezdésébe foglaltakkal az, hogy a Magyar Állam a Strasbourg-i Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: EJEB) Varga és társai kontra Magyarország u.n.: pilot ítéletének megfelelően megalkot egy az EJEB által is jóváhagyott igazságos elégtételt biztosító háttalanítási jogintézményt, amelynek törvényi és indoklási szinten is része az EJEB Nagyhamarójának **SELMOUNI v. France**, n.o.: 25803/94 számú elvi döntés jogértelmezése arról, hogy:
" a 41. cikk alapján megítélt háttalanításnak mentesnek kell lennie bármiféle végrehajtás alól, mivel ellentmondást generálna, ha pl. a 3. cikk megsértése okán a háttalanítás ugyan megítélésre kerül, azonban a tagállam ezen összeg tekintetében nem csak adós, hanem egyben hitelző is lenne." (Két kivételt fogalmaztak meg, az egyik a bűncselekmény sértettjének követelése, a másik a gyermek-tartási díj tartozás, ami levonható. Más nem!)

majd ezen jogintézmény elbírálási és kifizetési szabályait a folyamatban lévő bírósági eljárás közepén - az EJEB első kezdődött és hazai elbírálásra átadott eljárások elbírálására is kiterjesztve - úgy változtatja meg, hogy az Emberi Jogok Európai Egyezményének (továbbiakban: EJE) 3. cikkét és az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdését egysegeren sértő ok miatt megítélt, háttalanítási összegre jogosult részre történő **kifizetés előtt**, a Nemzeti Adó és Vámhivatal és a Végrehajtók a követeléseiket érvényesíthetik és az állam az Igazságügyi Minisztériumon keresztül a számlára utalják a pénzt?

// Utóbbi kérdés joghelyzete felveti, hogy a Bv.tv. 75/S § (1) bekezdés szerinti kifizetés előtt miként lehetne bármit levonni? Ez logikailag is defektus.

ALKOTMÁNYJOGI PANASZOM ABTV. 52. § SZERINTI KELLEKEI:

- Az alkotmányjogi panasz jogalapja az Alaptörvény 24. cikk (2). bekezdés c, és d, pontjai, a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörének rögzítésével.
- Az alaptörvény-ellenes jogszabályok vonatkozásában a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CL. törvény (Abtv.) 26. § (1)-(2). bekezdés okmállya és az a, és b, pontok kritériumai megvalósultak. Alaptörvényben biztosított jogom sérült - például - a tulajdon feletti szabad rendelkezési jogom elvonásával - és a törvényi rendelkezésekkel szemben nincs más jogorvoslati lehetőségem, mint jelen alkotmányjogi panaszom.
- Az alaptörvény-ellenes bírósági végzések vonatkozásában a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 27. § (1) bekezdés okmállya és az a, és b, pontok kritériumai megvalósultak a sérelmezett bírósági döntések vonatkozásában, további rendes jogorvoslati lehetőségem nincs, csak jelen alkotmányjogi panaszom.
- Az Abtv. 27. § (2). bekezdés a, pontja vonatkozásában a sérelmezett bírósági döntések eljárásainak részese voltam, mint sérelmet szenvedett kérelmező, a b, pont vonatkozásában pedig a sérelmezett bírói döntések alaptörvény-ellenes rendelkezéseket tartalmaznak raim vonatkozóan azáltal, hogy nem tette lehetővé, hogy az általam megjelölt bankraimra kerüljön kiutalásra a ve'remre megítélt összeg, ahogyan arra lehetőség lett volna a bírósági eljárás feléig, a kérelem beadásától számított törvényi határidőben történő elbírálás esetén.
- 2022. április 12-én vettem át a sérelmezett II-felhű döntést, alkotmányjogi panaszomat június 07-én írtam és másnap adtam ki postázásra. (Abtv. 30. §(1))
- 2022. szeptember 15-én kaptam meg a 13-as alszámi hiánypótlási felhívást és 2022. október 13-án (holnap) tudom kiadni postázásra. (Abtv. 55. §(3))
- A sérelmezett törvényi szakaszok és bírósági végzések sértettje és jelen alkotmányjogi panasz előterjesztője személyem:
 - Kovács Zsolt [REDACTED]
 - Állandó lakhelyem: [REDACTED]
 - [REDACTED]
- Nyilatkozom, hogy személyes és peradataimat nyíltan felhasználhatják és nyilvánosságra hozhatják. (2011. évi CXII. törvény (Infotv) 3. § 7. pont).

ELŐZMÉNYEK:

Személyi előzmények: A 2020. évi CL. törvény által megváltoztatott kártalanítási eljárás jogsértő szakaszai miatt 2021. június 13-án fordultam a Tisztelt Alkotmánybírósághoz, mint érintett, DE sokkal inkább azért, hogy NE az EJEB újabb döntése miatt kelljen több ezer ügyet évekkel később felülvizsgálni. Az alkotmányjogi panaszom akkor IV/2625-1/2021-es ügyszámmra került. Ezen alkotmányjogi panaszt érdemi vizsgálat nélkül akkor azért utasították vissza, mivel nem tartották sértettjének a nevesített alaptörvény-ellenes jogszabály változásoknak. A bíróság akkor még nem alkotmányozta velem szemben ezen jogszabályokat, még nem döntöttek az ügyemben.

Jogi előzmények: A Tisztelt Alkotmánybíróság már sokszor kifejtette, hogy az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamisági elv megsértése alkotmányjogi panasz keretében a visszaható hatályú jogalkotás - és jogszabályalkalmazás - esetében akkor állítható és vizsgálható, ha ezek valamelyike hátrányosabb elbírálást eredményez, mint a jogvita kezdetén az lehetséges lett volna. Pontosan ez a jog és tényhelyzet valósult meg jelen alkotmányjogi panasz eljárásait érintően is. Mind jogalkotói, mind jogalkalmazói oldalról.

3236/2020 (VII.1) AB határozat:

[23] „Az Alkotmánybíróság korábban rögzítette, hogy az **ad malam partem** visszaható hatály tilalma elsősorban a normaalkotással szemben megfogalmazott elvára, hiszen a jogbiztonság elvéből vezethető le a visszaható hatályú jogalkotási tilalma is, amelynek magyarázatát a jogalkotási törvényben is megfogalmazott azon tilalom adja, mely szerint a jogszabály a kihirdetése után megkezdésére nem alapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé (30/2017 (IX.30) AB határozat, Indoklás [106]; 3051/2016 (III.22) AB határozat, Indoklás [15]). Az Alkotmánybíróság azonban megállapította azt is, hogy alaptörvény-ellenesség nem csak a jogalkotással, hanem a visszaható hatályú szabályalkalmazással összefüggésben is felvethető, ha a jogviszony vagy a jogi vita létrejöttekor még nem létező – vagy nem hatályos – előírás alapján bírónak el egy ügyet. (3051/2016 (III.22) AB határozat, Indoklás [16]; 3314/2017 (XI.30) AB határozat, Indoklás [32].”

Ezzel egyező jogértelmezést tartalmaz a 3074/2021 (III.4) AB határozat [40]. bekezdése, amire itt csak hivatkozom, terjedelme miatt nem szaporítom a szót az idézésével.

ALKOTMÁNYJOGI PANASZOM INDOKLÁSA:

1., Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének megsértése:

Kérem, hogy indoklásomat méltányosan értékeljék arra tekintettel, hogy nincs jogi végzettségem, 21-éve vagyok fogvatartott és az alkotmányjogi problémáim jóval túlmutat az itt előterjesztett ügyön, mivel a jogsértés ténye minden hasonló helyzetű eljárás érint és több tucat panasz lett már beadva az EFER-bez a 2020. évi CL. törvény által módosított kartalanítási eljárás elbírálási szabályainak hátrányosabbá tétele miatt. **Preventív intézkedést jelentene az alaptörvény-ellenesség hazai megállapítása.**

A kartalanítási eljárás jogintézményének elbírálási és a megítelt összegek kifizetésére vonatkozó szabályainak megváltoztatása [REDACTED] nevéhez fűződik, és mesterien van benne elrejtve a „jogelvons”, amelyet a Jbt. 2. § (2). bekezdése tiltó rendelkezésként „nem vonható el jogot” szövegezéssel tartalmaz! A Bv.tv. 75/S § (1)a, -aa, pontjai és a Bv.tv. 133. § (4a) bekezdése vitán felülállóan jogot von el, **amely elvons nem állja ki a szükségesség -arányosság tervjéb!**

Felen helyzetben csak látszatra tűnhet úgy, hogy nem visszamenőleges a jogelvons és a tulajdon feletti szabad rendelkezési jog elvonása mivel tulajdon „csak” a kifizetés után keletkezik. Ez közel sincs így minden esetben! Már a 21/2018 (XI.14) AB határozat [4]. bekezdés végén is olvasható, hogy például egy **járandóság** esetén alkotmányos tulajdonvédelmet élvező juttatásról van szó. Nincs ez másként a kartalanítási eljárások vonatkozásában sem, mivel az Alaptörvény IV. cikk (4). bekezdés második fordulata-ra történő hivatkozással került sor a hazai kartalanítási eljárás jogintézményének kialakítására az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdését sértő fogvatartási körülmények eseteire. // 2016. évi CX. tv. (Módtv.) Mininteri indoklása. //

A kartalanítási eljárás alapja a 3m² szabad mozgáster hiánya, amelyre az Állam jogszabályi szinten ismerte el a jogsértés tényét. A bírósági eljárásban a mozgáster hiánya és az eljárási feltételek megléte maga után vonja a kartalanítást, ezért megítélése már nem kérdéses, csak annak összege. Ami ugyan csak nem szubjektív kérdés, hanem törvényileg meghatározottan 1200-1600 forint naponta a jogsértő napok szorzataként. Egyedül az 1200 forint és 1600 forint közötti összeg meghatározása esik bírói mérlegelés alá.

Mind ezek alapján a jogsértő fogvatartási napok után törvényileg járó (Bv.tv. régi 10/A § (1) bekezdés új 75/B § (1) bekezdés) kártalanítás - or konkretan meg nem határozható összegszerűsége ellenére is - **Alkotmányos tulajdonvédelmet élvező juttatás**. Ezért ezen összegre a bírósági eljárás folyása alatt az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamisági alapú megsértése nélkül **NEM** lehet olyan új törvényi előírást megalkotni és alkalmazni, amely alapján az eljáró bíróság az ítéletében már nem rendelkezik a jogvita megindulásakor még létező jogi előírás szerint arról amit a Bv.tv. régi 10/B § (5). bekezdése tartalmazott: "a kifizetés történet az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartottnak az általuk megjelölt számlaszámra utalással."

Az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamisági alapú megsértésnek további tényei:

A 2020. évi CL. törvény 21. §-a iktatta be a Bv.tv.-be a **436/A §-t**, amelynek (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a folyamatban lévő bírósági eljárások jog és tényhelyzetének elbírálására, megítélésére is alkalmazni kell az egyértelműen és nyilvánvalóan hátrányosabb jogi és gyakorlati helyzetet eredményező új eljárási szabályokat.

A sokkal hátrányosabb jogi és gyakorlati helyzetet eredményező és itt sérelmezett Bv.tv. szakaszok **rejtve maradnak** mindazok előtt, akik a kifizetésre vonatkozó új törvényi rendelkezéseket nem tekintik a kártalanítási eljárás részének. Mivel azonban szerves része annak, amit mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy a bv. bírónak rendelkeznie kell a kifizetésről és rendelkezik is, ahogyan a sérelmezett bírósági végzetek vége tartalmazza ezt.

Az egyik legsúlyosabb jogsértés abban érhető tetten, hogy a jogalkotó úgy változtatta meg a kártalanítási eljárás szabályait, hogy a bíróságnak az új jogszabály alapján arról kell rendelkeznie, hogy az Állam / Igazságügyi Minisztérium útján / NE a jogsértést elszenvedő fogvatartottnak fizesse ki a bíróság által kártalanításként megítélt összeget, hanem azt az Állami Büntetés-végrehajtási intézet számlaszámára utalja, ha a sértett kérelmező még fogva van tartva. A jogalkotó ezen kívül külön szakaszban rendelkezett a szabad felhasználás extrém - semmivel sem indokolható - korlátozásáról. Ennek részletei:

- Bv.tv. 75/S § (1) "A kifizetés:
a, a kártalanítási döntés alapján az elítélt részére;
aa, - ha fogva van - a bv. intézet által kezelt letéti számlájára való átutalással."

Ezen jogszabállyal az a legfőbb probléma, hogy a "fogva" lévő fogvatartottnak nincs "a bv. intézet által kezelt letéti számlája" - számlaszám, ahova utalni lehetne, hanem a valóság az, hogy minden bv. intézetnek van egy a Magyar Államkincstárnál vezetett számlaszámja (Például a [REDACTED] és ezen egyben kezelik a bv. intézet és a fogvatartottak pénzeit, és ezen számlaszám legfőbb esetben mínuszban van, ennek olyan a fogvatartottak minden befizetett pénze csak virtuálisan, állami fedezet formájában létezik. A fogvatartottak pénzeit a Főnix pénzügyi moduljában egy belső program exel táblázatában tartják nyilván. Nem számlaszámokon!

A JOGI ÉS GYAKORLATI HELYZET AZ, HOGY A MAGYAR ÁLLAM TULAJDONKÉPPEN SAJÁT MAGYÁNAK UTALJA AT A BÍRÓSÁG ÁLTAL A FOGVATARTOTT RÉSZÉRE MEGÍTÉLT ÖSSZEGET! Ott zárolja kamatmentesen 1-2-5-10-20 évig, amíg a fogvatartott nem szabadul. (133.§(4a))

A Magyar Állam, mint az Országgyűlésen keresztül jogalkotó, visszaélt jogalkotói hatalmával és feladatkörével, amivel egyértelműen és nyilvánvalóan megsértette az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállami alapelveket! Ok-okozati összefüggésben pedig a nevesített alaptörvényi szakaszokat.

A Bv.tv. 133. § (4a.) bekezdés szerinti zárolás okán én már valószínűleg nem érem meg élve, hogy szabaduljak és felhasználhassam a jogsértő fogvatartási körülmények miatt megítélt kártalanítás összeget, mivel 2001. X.12-től vagyok fogvatartott jogilag elsőbűntényesen - a legkisebb erőszakos magatartás elkövetése nélkül, a felbujtás vádjára és rábírói magatartás léte nélkül, részesi és a tettes magatartására is eshetőleges szándék megállapítása mellett emberölésre és közveszély okozására történő felbujtás "elhövetése" miatt életfogytig tartó fegyházbüntetésre ítéelve, - amiből a feltételes szabadságra bocsátásra jelenleg legkorábban 37 év 8 hónap után kerülhetne sor 2038 januárjában. Amit az életkorom és a fogvatartási körülmények miatt (túlzsúfoltság, depriváció negatív életbeni hatásai, alapvető élelmiszerek megvásárolhatóságának hiánya, főzési lehetőség hiánya, stb) kizárt, hogy megerjék. (Üö.: 3013/2015 (L. 27) AB Végzés [263. bekezdésében Dr. Czine Agnes alkotmánybíró által leírtakkal és a IV/981/2022 számú alkotmányjogi panasz tartalmával.)

- Mindehhez hozzájön az igen jelentős infláció, ami ennél jóval jelentősebb összeget is képes ennyi idő alatt teljesen elinflálni. A jogalkotó már csak azzal is megsértette az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamisági alapelvet, hogy törvényileg nem írta elő, hogy a kártalanítási kérelem törvényileg meghatározott határidejének lejártá után a jogosultat megilleti a mindenkori jegybanki alaphammat kétszerese. Ahogyan az EKEB Varga és társai kontra Magyarország u.n.: pilot ítélete -és minden más hasonló joghelyzetről szóló jogszabály - ezt tartalmazza.

Az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésének súlyos megsértése nem kérdéses, csak az, hogy megítéléésre kerülhetnek-e ezen jogsértések a Tisztelt Alkotmánybíróság által vagy nem.

Az itt leírtak kihatása a sérlemezett bírósági döntésekre:

- Az elsőfokú bíróságnak - a szakmai tudásra alapján - észlelnie kellett volna, hogy az eljárás közepén megváltozott elbírálási szabályok olyan részeket is tartalmaznak, amelyek hátrányosabb jogkövetkezményekkel járnak amíg fogvatartásban lévő kérelmezőkre nézve a megítélendő kártalanítás kifizetéséről szóló új törvényi rendelkezéssel. Ezért normakontroll eljárást kellett volna kérni a Tisztelt Alkotmánybíróságtól. Erre láthatóan és igazoltan nem került sor.

- Fellebbezésemben a Bv.tv. 50. § (6). bekezdésére hivatkozva kértem, hogy a másodfokú döntés előtt a Be. 489. § (1) bekezdés végén szereplő törvényi elbírálás alapján kéresemre - indítványomra - a T. másodfokú bíróság forduljon a Tisztelt Alkotmánybírósághoz NORMAKONTROLL kérelemmel az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján, mert számomra sokkal hátrányosabb a folyamatban lévő bírósági eljárás közepén megváltoztatott új eljárási szabályok a kérelem elbírálása vonatkozásában. Fogi érveimet részletesen leírtam fellebbezésemben, amit jelen alkotmányjogi panasz eljárást megindító első beadványomhoz 1/15-9 lapoldalon mellékeltem.

A másodfokú bíróság érdemi indoklás nélkül utasította el -mellőzte- az indítványozott normakontroll eljárás kezdeményezését. Ezzel is megsértve az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamisági elvet. Mindezen túl súlyosan

megsértette az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) e's (7).** bekezdésébe foglaltakat. Ennek indoklásául a **7/2013 (III.1) AB határozat [24] e's [34].** bekezdéseiben leírtakat hozom fel. Ezt itt nem idézem be szóról-szóra, mivel a hivatkozások T. Címnek könnyen hozzáférhetőek, jobban olvashatóak és nem növeltem még ezzel is a beadvány terjedelmét.

A 2010. évi CXXX. törvény (Fjt.) 2. § (2). bekezdés törvényi előírás alapján az I-fokú e's a II-fokú bírósági eljárásban a Bv.tv. 75/S § (1) bekezdés a, → aa, pont szerinti kifizetésről nem lehetett volna rendelkezni. Különösen a Bv.tv. 133. § (4a) bekezdés ismeretében. Amennyiben a Bv.tv. 436/A § (1) bekezdés törvényi előírás alapján erre nem látott lehetőséget a két bíróság, akkor csak és kizárólag a Bv.tv. 50. § (6) → Be. 489. § (1) → Abtv. 25. § (1) bekezdése szerinti intézkedésre kellett volna sortkeríteni. Különösen az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdés első mondata alapján:

„A bíróságok igazságszolgáltatási feladatot látnak el.”

Mivel nem került sor normakontroll eljárás kezdeményezésére, de sor került a sokkal hatványosabb helyzetbe hozó Bv.tv. 75/S § (1) bekezdés a, → aa, pontok alkalmazására, ezért mindkét bírósági döntés alaptörvény-ellenessé vált. Ami okán ezeket meg kell semmisíteni.

A HIVATKOZOTT TÖRVÉNYI SZAKASZOK MEGSÉRTÉSÉNEK INDOKLÁSA:

A Tisztelt Alkotmánybíróság már többször leírta, hogy:

13/2014 (IV.18) AB határozat, Indoklás [51]. bekezdés:

„ 2.1. Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban **első sorban jogvédelmi szerepe van**, mert az Abtv. 26-27. §§ rendelkezései értelmében az a feladata, hogy az Alaptörvényben elismert alapjogoknak ténylegesen érvényt szerezzen. Ebből következően az Alkotmánybíróság feladataihoz tartozik annak megvalósítása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. Az Alkotmánybíróság az alapjogi követelményrendszer érvényesülését a bírói döntések alkotmányos ellenőrzésén keresztül utolsó belföldi fórumként végső soron maga garantálja. ... ”

Jelen jog és tényhelyzetben pontosan erre van szükség! A fogvatartottak is a társadalom részei. Meghorrázó jogilag és gyakorlatilag szinte teljesen kiszolgáltatott helyzetben lévő személyekről van szó. A szabadságvesztéssel amúgy is együtt járó deprivációs hatások önkényes és hatványozottan fokozott teljeskörű megfosztással társítva egyre jobban torzítják a fogvatartottak személyiségét. A mai büntetés-végrehajtás már csak törvényi szinten szól a normalizáció elve szerinti végrehajtásról (Bv.tv. 83. § (4)) a gyakorlatban 5 év alatt az 1960-70-es évek kommunista szigorított fegyház körülményeinek visszahozására került sor, puritán körülmények közé kényszerítve szinte minden fogvatartottat. Sok bv.-s szakember szakmai álláspontja az, hogy a mai magyar büntetés-végrehajtás nem más, mint a társadalom ellen elkövethető legnagyobb BÜN! (21 év fogvatartotti tapasztalattal ezzel teljesen egyet tudok érteni.) A Bv.tv. feladata a reintegráció lenne, csak hogy ehhez el kellene végezni azt a reszocializációs feladatot, amit a Tisztelt Alkotmánybíróság a 144/2008 (XI.26) AB határozat, Indoklás III/2.1. pont / (5). bekezdés közepétől és a (6). bekezdésében 15 éve leírt!

Elengedhetetlen szükség van a Tisztelt Alkotmánybíróság jogvédelmi munkájára!

A 2020. évi CL-törvény által megváltoztatott Bv.tv. kartalanítási jogintézmény itt sérlemezett és nevesített szakasza egyértelműen sértik a Fjt. 2. § (2). bekezdését és ezen keresztül az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe foglaltakat. EZERT:

Jelen alkotmányjogi panasz tartalma – jogosultságomból függetlenül – okot ad az Alaptörvény-ellenes jogszabályok hivatalból történő normalkontroll eljárására.

2., Az Alaptörvény Q) cikk (2).-és (3). bekezdéseinek megsértése:

Ismerem a Tisztelt Alkotmánybíróság idevonatkozó jogértelmezését, amely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2)/f, pont szerinti vizsgálatra az Abtv. 32.§-ban meghatározottak köre jogosult. (Vö.: 34/2020 CXI.26) AB határozat [18]. bekezdésével.

Mindemellett pont az Alaptörvény **XXV. cikk** biztosít olyan Alaptörvénybe foglalt jogot, amely rögzíti, hogy:

„ Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

Ez az alkotmányos jog kiterjed az Alaptörvény Q) cikk (2). és (3). bekezdéseit sértő -ezáltal alaptörvény-ellenes - jogszabályok **bejelenthetősége**re a Tisztelt Alkotmánybíróság részére. Alaptörvény-ellenesség észlelése esetén - történetesen az észlelés egy bejelentésből - előáll a Tisztelt Alkotmánybíróság elsődleges feladata, az Alaptörvénybe foglaltak generális védelme.

/A 2013. évi CXLV-törvény 1-3 §§ pedig a bejelentések kivizsgálásainak részletszabályait tartalmazza, amely felsőbb szinten is alkalmazható./

- Az Alaptörvény Q) cikk (2). és (3). bekezdéseibe foglaltak megsértését már bemutattam jelen beadvány 3. oldal 5. pontjában a Bu.tv. négy 10/A és 10/B §§ hoz írt kommentár idézetével (2017.01.01-től 2020.12.31-ig tartó időállapot) az EJEB **SELMOUNI** v. Fr. no.: 25803/194 számú nagykamarai döntés részleteivel, ezért ezt itt nem ismétlem meg, csak visszahivatkozom rá azzal a kéréssel, hogy amennyiben sor kerül ezen joghelyzet vizsgálatára, akkor ezt vegyék figyelembe.

Idevonatkozóan észrevetélezem, hogy a Bu.tv. hatályon kívül helyezett 10/A § (7). bekezdése teljes mértékben igazolott az EJEB Nagykamaraja által a **SELMOUNI** v. Fr. ügyben megfogalmazott jogelvéhez. Szemben a Bu.tv. 75/O §; 75/P § (2) - (6); 75/Q § és 75/R § új törvényi előírásaival, amelyek **NEM** felelnek meg a hivatkozott nemzetközi jogelvének.

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 8/2013 (VII.1) AB határozat [48]. bekezdésében írta le, hogy:

„ ... Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje. ” [ABH 2011, 291, 321, legutóbb meg erősítve: 32/2012 (VII.4) AB határozat; ABH 2012, 228, 233.] A hazai alapjogvédelem minimumszintje tehát nem sülyedhet a vállalt nemzetközi jogi elvárások alá. ”

AZ ILYEN JOGÉRTELMEZÉSEK ÉS HAZAI JOGVÉDELMEK MUTATJÁK MEG A TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG SZAKMAI ÉS TÁRSADALMI ÉRTEKÉT! (Ami mindenki nevében köszönök!)

3., Az Alaptörvény további jogelveinek és alkotmányos jogainak megsértése:

Ok-okozati összefüggésben több Alaptörvénybe foglalt alkotmányos jogot sért a 2020. évi CL-törvény által **ecserélt** börtönzsúfoltság miatti kartalanítási eljárás új jogintézménye. Ezek közül a leglényegesebbek az Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2) bekezdéseibe foglaltak megsértése, a XV. cikk (1)-(2). bekezdéseibe foglaltak megsértése, a XVI. cikk (1)-(2) bekezdésébe foglaltak megsértése és a **XXIII.** cikk (1) bekezdésének megsértése. A sérlemezett II-fokú döntésnél a (7). bekezdés megsértése.

Az Alaptörvény XIII. cikke (1)-(2). bekezdésébe foglaltak megsértésének indoklása:

1, Súlyos jogsejtést rejt a börtönzsúfoltság miatti kartalanítási eljárás új jogintézménye (továbbiakban: jogintézmény) ezáltal, hogy a bíróság által megítélt összeg kifizetése ELŐTT elvonásokat tesz lehetővé!

A kifizetés ELŐTTI elvonás esetén jogilag és gyakorlatilag NEM kerül sor a kartalanítás kifizetésére. Logikailag sem lehet abból valamit levonni, ami még nincs!

A Bv.tv. a „KIFIZETÉSRE” 3db lehetőséget határoz meg a 75/5 § (4) bekezdésében. Ezek között **nem szerepel a VÉGREHÍZTÓ és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal!** (továbbiakban: NAV)

A Bv.tv. 75/0 § (4), (5); bekezdései még „követeléslefoglalás”-ról írnak, ami elég biztosíték lenne arra is, hogy kifizetés UTÁN kerüljön sor a jogos - nemzetközi jogi előírásokba nem ütköző - "kielejtésre."

A KIFIZETÉS ELŐTTI LEVONÁS LOGIKAILAG IS ÉRTELMEZHETETLEN!

A Tisztelt Alkotmánybíróság a 23/2014 (VII.15) AB határozat [44]. bekezdésében a következő jogértelmezést írta le:

„Az Alkotmánybíróság már a 9/1992 (I.30) AB határozatában megállapította - és ma is irányadónak tekinti, - hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a jog egésze, egyes részterületei és szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára is előre láthatóak legyenek. (ABH 1992. 59, 65.) A jogbiztonság egyik legfontosabb alapkövetelménye a jogszabályok kiszámíthatósága, a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogi normák, jogintézmények egyértelműsége. ---"

A kartalanítási eljárás új jogintézményéről ez abszolút nem mondható el!

Ezért az egerzet indokolt hatályon kívül helyezni, mivel csak az új rendelkezései azok, amelyek alaptörvény-ellenesek, amelyek nem felelnek meg a nemzetközi jog általános elismert szabályainak, amelyek nem állják ki a szükségesség - arányosság tesztjét.

TULAJDONJOG MEGSÉRTÉSÉNEK RÉSZLETEI:

M/16 - M/19 lapokon csatolom itt azon okiratmásolatokat, amelyek részletesen bemutatják az új jogintézmény Alaptörvény XIII. cikke (1)-(2) bekezdésébe foglaltak megsértését és ezáltal az alkalmazott jogszabályok alaptörvény-ellenességét.

Az itt bemutatni kívánt jog és tényhelyzetek az egyedi ügyön túlmutató törvényi hiányosságok alaptörvény-ellenességei is rámutat. Kérem, gondolják át, hogy mit tehetnek az alkotmányos jogok védelmében.

Követelés Lefoglalása lap tartalmazza, hogy a BRFK egy 2009-es perbírósági ügy vonatkozásában felmerült költségei vonatkozásában élt 110.000 forintos követeléssel. (A perbírósági eljárás tárgya az volt, hogy átadtam a rendőrségnek egy olyan adathordozót, ami a 2001 év végén tett 60 oldalnyi vallomásaim technikai bizonyítékait tartalmazta, amit az M/20 lapon mellékelt okiratmásolat tanúsága szerint a BRFK 90 évre titkosított (!) és amikor ezen adathordozóról szerettem volna nevesíteni az alibimet igazolni tudó személyt az életellenes ügy tárgyalása során, amikor azt írták le a 90 évre titkosított ügyről a bírónak,

kidobták! (?) 112 db autólopás adatait, alvázszámokat, lopás idejét, tolvajok neveit tartalmazó adatbázist kidobták, de az ügyet 90 évre titkosították, eljárnást egyetlen büncselekmény ügyében sem indították, engem meg elítéltettek a leírt módon. Később az adatbázis edesanyám pincejéből előkerült, amit a perbírósa-gi tárgyaláson be is tudtam mutatni és a HírTV Riasztás c. műsor riportot is készített erről a tárgyalásról, ami a második riportjuk volt velem és ma is megtekinthető az interneten. Az adatokat felhasználni azóta sem engedték.)

Mivel a kártérítés összege nem érte el a követelés teljes összegét, ezért az Igazságügyi Minisztérium a teljes kártalanításra megítélt pénzesztételt elvonta és annak kifizetése **ELŐTT A TELJES ÖSSZEGET A VÉGREHJÁZTÓNAK FIZETTE KI!**

EZEN JOG ÉS TÉNYHELYZET JOGI PROBLÉMÁI:

- Formálisan sem történt meg a bíróság által részre megítélt összeg kifizetése!
- A 2020. évi CL. törvény 2. § iktatta be az 1994. évi LIII. törvénybe (továbbiakban: Vht.) **73/A §** törvényi előírását. Ez lett volna hivatott arra, hogy egy bizonyos minimális összeg 28.500 - 114 ezer forint közötti összeg **NE** vagy csak 50%-ig kerülhessen levonásra. A kifizetés **ELŐTTI** utalás miatt a jogalkotó ezen szándéka gyakorlatilag nem érvényesült!
- A BRFK követelése 2010-től számítva 2022-ig jogilag **ELÉVÜLT**, de a végrehajtó számlára nincs jogilag előírva, hogy az elévülés levédését vizsgálja !!! **JOGÁLLAMI HIÁNYOSSÁG!** Ptk. 6:23. § (4). bekezdés !!! Az elévülést bírósági vagy hatósági eljárásban nem lehet hivatalból figyelembe venni! (?) A Vht. 57. § (2). bekezdése szerint az elévülést általában kezelemre kell figyelembe venni. (Hivatalból akkor, ha a követelés elévülését hivatalból -például annak végzéssel történt megállapítása alapján- kell figyelembe venni.)
- **Végrehajtás jogilag elévült követelésre is történhet! (???)** Ez is sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2). bekezdésébe foglaltakat.
- 2019. évi LXXXI. törvény 11. §-a iktatta be a Vht.-ba a **304/E §-t** melynek (2). bekezdése szerint az Állam lemond a 2019.01.01-előtt indult végrehajtási eljárásokban az államot megillető követeléséről. (A (3) bekezdés szerinti kivétellel - ami a 2017. évi CLIII. tv. 29. § (1) bekezdés 6. pontja alapján értelmezendő "büncügyi követelés" - amibe a BRFK követelése nem tartozik bele.) A BRFK költségvetési szerv, ezért az által követelt 110 ezer forint az Államot közvetlenül megillető tartozás. Ezért a Vht. 55. § (1)b, pont szerinti végrehajtási eljárás megszüntetésének lett volna helye!
A végrehajtó érvényes törvényi felhatalmazás nélkül bocsátott ki követeléslefoglalást és hajtott végre végrehajtást.
EZ SÜLYOSAN SÉRTI AZ ALAPTÖRVÉNY B) CÍKK (1) BEKEZDÉSÉBE FOGLALTAKAT, SÜLYOSAN SÉRTI AZ ALAPTÖRVÉNY XXIV. CÍKK (1) BEKEZDÉSÉBE FOGLALTAKAT ÉS SÜLYOSAN SÉRTI AZ ALAPTÖRVÉNY XIII. CÍKK (1)-(2). BEKEZDÉSÉBE FOGLALTAKAT.
- Az Igazságügyi Minisztérium nem is vizsgálta, hogy a végrehajtó érvényes jogcím alapján jár el vagy nem! Ez is sérti az előző pontban leírt Alaptörvénybe foglaltakat.
- A kártalanítási eljárás új jogintézménye lehetőséget sem biztosít arra, hogy fogvatartóként megismerjem, hogy ki-milyen jogcímen kíván végrehajtást eszközölni vagy követelést levonni! További kifogási lehetőség benyújtására sincs lehetőség, ezért **JOGORVOSLATI LEHETŐSÉG SINCIS A JOGCÍM NÉLKÜLI LEVONÁSOKNAL SZEMBEN!** Ez az előző két pontban nevesített -és visszahivatkozott- Alaptörvényi szabással megsértésén túl súlyosan sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7). bekezdésébe foglalt tiszteletes tárgyaláshoz és jogorvoslatihoz való jogot.

Szinte számba venni sem lehet, hogy hány ponton sérti a kártalanítási új jogintézményének - jelen alkotmányjogi panaszban nevesített és sérelmezett szakasza - az Alaptörvény nevesített szakaszaiba foglaltakat.

Jelen alkotmányjogi panaszom 5. oldal alulról (2). bekezdésének 2. sorában nevesítettem, hogy [REDACTED] készítette a kártalanítási eljárás új jogintézményének törvényi szövegét. Az azóta közismertté vált devalválódása magyarázatot ad arra, hogy a sérelmezett és alaptörvény-ellenes szakaszainak mi a valódi célja. A végrehajtók kezére juttatni a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogvatartottak kártalanítási pénzét. EZ NEM CSAK JOGILAG, HANEM ERKÖLCSILEG IS SÉRTI AZ ALAPTÖRVÉNY B) CÍKKE (1) BEKEZDÉSÉBE FOGLALT JOGÁLLAMI SÁGI ELVET ÉS OK-OKOZATI VISZONYBAN AZ EDDIG NEVESÍTETT ALAPTÖRVÉNYI SZAKASZOKBIA FOGLALT JOGELVEKET ÉS ALKOTMÁNYOS JOGAIMAT.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését külön sérti, hogy a végrehajtó 10. ezer forintnál több, mint 50 ezer forint végrehajtási költséget és behajtási jutalékot számolt fel **purztán adminisztrációs intézkedésre!**

A 8/2021 (X.29) SZTFH rendelet sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2). bekezdésébe foglaltakat azért, hogy a bírósági végrehajtói díjszabással törvényi szintnél alacsonyabb szinten, contra legem módon határozza meg, hogy az emberek tulajdonát képező pénzekből mennyit vonnak el! A 15. § (1) a), pont szerint 5 millió forintig, csak a behajtási jutalék 8%!
EGY JOGÁLLAMBAN ADMINISZTRATÍV INTÉZKEDÉSÉRT CSAK ADMINISZTRÁCIÓS KÖLTSEG SZÁMOLHATÓ EL!

- Kérem, vizsgálják meg ezen joghelyzet alaptörvény-ellenességét is és tegyenek javaslatot arra, - mint alkotmányos követelményre, - hogy a végrehajtói díjszabás a 2009. évi L. törvény (Fmhtv) szerinti módon törvényi szinten kerüljön szabályozásra. Ez jelentős társadalmi érdek.
- A közjegyzői díjszabás legalább IM. rendeleti szinten lett szabályozva a 22/2018 (VIII.23) IM. rendeletben. Viszont ez is törvényi szintű szabályozást igényelne.

Az M/17-es és M/18-as sorozaimú mellékletek igazolják, hogy nendszerszerű alaptörvény-ellenességről van szó.

A fogvatartásom jogserető körülményeit 2 eljárásban ítélték meg. 2014 év végén lett beadva a keresetem az EJEB-re, amit 2015.01.09-én ítélték ott. **7 év kellett a kártalanítási kérelmem megítéléséhez.** A hazai eljárásban a 30+30 napos elbírálási határidő helyett **közel 5 év!** Ezen idő alatt sokat vesztett az értékeből az 1200-1600 forintos napi összeg, és a megítélt kártalanítási összeg. A jogerhető erre sem teremtett jogi kompenzációt, emiatt is az EJEB-hez kell fordulni. Itt is felismerhető és megállapítható a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség. - A végrehajtó erényes jogcím nélküli követelésre terjesztett elő követelés lefoglalását, miközben a bv. intézet fele is elő volt terjesztve a letiltás, amire a bv. intézet 2022.05.18-án 13.470 forintot átutalt. A végrehajtó ennek ellenére 156.528 forintra terjesztett elő követelés lefoglalását. Miközben folyik az elévülés megállapíthatása iránti eljárás is és ott van a részletezett Vht. 304/E § (2). bekezdés törvényi előírása is. **Aki nem ért a joghoz - és ilyen helyzetbe kerül - attól úgy vanja el a pénzt, hogy valójában ezt sem tudja miről van szó.**

Az M/19 lapon szereplő azonos jogcímmű kártalanítási eljárásomra és annak "kifizetésére", pénzem zárolására, szabad rendelkezési jogom elvonására teljes mértékben az itt nevesített jog és törvényseretések vonatkoznak.

2. Alaptörvény XV. cikk (1), (2). bekezdésébe foglaltak megsértése.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésébe foglalt törvény előtti egyenlőség és a (2). bekezdésbe foglalt azonos helyzetben lévőknél megkülönböztetetlenül tiszta NEM valósul meg az olyan bírósági eljárásokban, amikor közel azonos időben indított, és teljesen azonos törvényi előírások szerint elkezdődött bírósági eljárásokban **jelentős végkiemelésű bírósági ítéletet kell hoznia az eljáró bíróságnak, mert a jogallató az eljárás folyása alatt megváltoztatta az elbírálás, a kifizetés és a kielégítés szabályait.** Mindez pedig ok-okozati összefüggésben kihatott több alkotmányos jogra is, amelynek érvényre juttatásai teljesen ellehetetlenültek. Nevezetesen:

Az Alaptörvény XVI. cikk (1) és (4). bekezdésébe foglalt alkotmányos jogomat és alkotmányos kötelességemet sem tudtam érvényre juttatni és betartani. 2001. október 12-én fiam 7. születésnapján tartóztattak le. Lányom 13 éves kamasz volt. Fogvatartásom teljes mértékben megfosztott attól, hogy nevelésükben részt vegyek, hogy napi problémáikban segíthessem őket. (Az elítéltek vetlen gyermekeinek sorsára eddig egyetlen kormány sem gondolt!) A kártalanítás lehetőségeinek felmerülésekor sokat gondoltam arra, hogy az én elítélésemnek ők a valódi sértettek és majd a megítélt összegből segítek nekik amiben tudok.

2010-ben édesanyám lábait egymás után amputálni kellett, majd egy idősek otthonába került. Eveségig beszélünk arról, hogy amint megítélik a kártalanításomat és kifizetik mindenben segítem. Ugyanis rokkant nyugdíjából **havi 7 ezer forintja maradt** saját szükségleteire. Amikor egy plusz kitértet kellett vennie, ami 5 ezer forint volt, akkor 2 ezer forintja maradt. A havi 8 ezer forintos ösztöndíjamból spóroltam össze 40 ezer forintot egy 24 colos Orion LED tévére, amit megvettem és elláttam részre hogy legalább az TV ablak legyen számára a külsőre, mert ugyanúgy bezárva élt, mint én. AZT VÁRVA, HOGY MIKOR KAPOK LEHETŐSÉGET ARTIATLANISÁGOM IGAZOLÁSÁRA. Mai napig nem kaptam! Az életellenes ügyvöl tett vallomásomat 20 évre titkosították és 80%-át a mai napig nem engedték nyitott bizonyításban felhasználni. A titkosítás miatt a vádirat és a tárgyalás úgy TELJES történeti tényállásaira úgy kötött a titoktartás, hogy SOMA nem teremtettek meg a védekezés törvényes felleléit. (Titkosítás feloldása, zárt tárgyalás elrendelése, stb.) Így ítélték el és tartják fenn az ítéletem jogerejét 2006. 12. 13-tól a mai napig.

Édesanyám - hosszú szenvedések után - 2022. 08. 10-én 6:43 perckor elhunyt! Nem érthette meg a rehabilitációsomat és az itt leírt és sehélezett jogszabály változások, a közel 5 évig tartó hazai eljárás időtartama, az érvényes jogaim nélküli végrehajtás, a Bv. tv. 75/S § (1)/a, → aa; pontjai és a 133. § (4a) bekezdés **megfosztott attól, hogy szerettemet, teljesen vetlen családtagjaimat segítsen, támogasson, szenvedéseiket enyhítsen.**

Vélelmezem, hogy a leírtak elégséges indokok a nevesített Alaptörvényi szakaszokban foglalt jogelvi és alkotmányos jogaim törvényi szintű és bírósági döntés általi megsértéseinek bizonyítására.

ÖSSZEFOGLALVA:

Egy valódi értékvendédel bíró jogállamban nem kerülhet sor ennyire súlyos alaptörvény-ellenes jogalkotásiakra! Mindezt csak annyi tudom be, hogy a jogszok előtt is rejtve maradt eddig, hogy milyen súlyú jog és törvényesérbést okozott és okoz a kártalanítási eljárás új jogintézménye.

Az idő adott arra választ, hogy valójában ki és miért változtatta meg a Strasbourgi EJEB-bel egyeztetett eredeti kartalanítási eljárás szabályait! Az M/16-M/19 lapok a napnál is világosabban teszik az ok- okozatot!

Minden rosszban van valami jó. Itt az, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság preventív intézkedéseivel meg tudja mutatni, hogy Magyarország független jogállam. Vannak emberi hibák, de a rendszer képes önállóan jogorvosolni a nemzetközi joggal is összeegyeztethetetlen hibákat.

Személy szerint MAXIMALISAN hiszek és bízek a T. Alkotmánybíróság szakmai munkájában. Megszámlálhatatlan szakmai Nobel díjra méltó jogértelmezést és döntést tettek már közé, illetve hoztak meg. Még a különvélemények is olyan szakmai szintű érveléseket tartalmaznak, aminek globális szinten sem képzeltető el jobb jogértelmezés. (Reménykedem abban, hogy egyszer az alacsonyabb szintű bíróságok szakmai színvonala is megközelíti a T. Alkotmánybíróság szintjét.)

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7). bekezdéseibe foglaltak megsértések indoklására külön itt már nem tehető ki. Beadványom tartalmazza a lényegi részeket, ahogyan annak indokait és tényeit is, hogy miért alaptörvény-ellenesek a sérelmezett bírósági végzések. Egyetlen folyamatban lévő jogvitát sem lehet az eljárás folyása alatt hatványosabbá vált jogszabályok alapján megítélni, mert ha ezt az utat választják, akkor csak hatványozzák a problémát és csorbítják hazánk nemzetközi megítélését.

Nem nehéz felismerni, hogy ez a beadvány közel sem csak az én vagy a fogva tartottak jog sérelméről szól, hanem sokkal inkább szól hazánk jogállami szintjéről és nemzetközi megítéléséről.

A döntésük pedig azért preventív, mert az EJEB tucatnyi beadvány által vizsgálja ugyanezen problémákat. Bármikor hozhatnák egy újabb pilot ítéletet, ami napi 10 Eurós jóvátételről, ügyvédi munkadíjról, kamatról és a SELMOUNI ügynek - ítéletnek meg nem felelő elvonaások visszautalásairól fog szólni. Ráadásul minél később kerül sor egy ítéletre, annál több, hatványozottan több fog ez kerülni a költségvetésnek, a hazai adófizetőknek. A hazai jogorvoslat még így töredékébe kerülne. Az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdés utolsó 3 szava ilyen esetekben nyer igazán értelmet.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Befejezésül szeretnék szót ejteni arról, hogy eljárásjogi helyzetem miatt nem állt rendelkezésemre a 2022. 06. 07.-én kelt eredeti alkotmányjogi panaszom másolata csak annak jegyzetei, piszkozatai. Munkájuk megkönnyítése érdekében mégsem külön beadványban írtam le a hiánypótlást, hanem jelen formában, egységes szerkezetbe foglalva.

A hiánypótlási felhívásukból értettem meg, hogy az alaptörvény-ellenes jogszabályokkal szemben nem csak a hatályba lépésüket követő 180 napon belül lehet alkotmányjogi panasszal élni, hanem egy joghelyzet megítélése során és által alkalmazott jogszabályok alaptörvény-ellenessége esetén is, amennyiben egy jogszabály alkotmányos jogokat sért.

A leírtak igazolták hogy az **Abtv. 26. § (1). bekezdés a, pontja** **ÉS a 26. § (2). bekezdés a, pontja** alapján van ok a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordulni a nevesített és sérelmezett jogszabályok alaptörvény-ellenességének megállapíttatása érdekében. Minden azt indokolja, főleg az **Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése**, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság intézkedjen, ne kelljen megvárni az EJEB döntéseit.

Tény, hogy több jogselelem a bírósági eljárás és döntés után és által következett be. Most érteltem meg az **Abtv. 26. § (2). bekezdés a, pontjának** valódi tartalmi jelentőségét. Az ügy több jogselemlere csak ezáltal jogorvosolható, mint ok-okozati összefüggés. A (2). bekezdés b, pont szerinti kritérium pedig adott, mivel jogsertő törvényi rendelkezéssel szemben nincs más jogorvoslati lehetőség, mint jelen alkotmányjogi panasz elbíraltatása a kizárólagos hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Tisztelet Alkotmánybírósággal.

A kartalanítási eljárás új jogintézménye valóban olyan jogszabály változtatásokkal lettek megalkotva, amelyek NEM méltóak egyetlen jogállamhoz sem. A jogsertések súlya jóval túlmutat jelen egyedi ügyön, ezért kérem, hogy soron kívüli eljárásban és nagytanársban vitassák meg a 2020. évi CL. törvény büntöntúlzsufoltság miatti kartalanítási eljárást módosító törvényi szakaszok alaptörvény-ellenességét az itt leírtak fényében. Kérem, hogy nyilvánítsák egységesen alaptörvény ellenesnek, mivel túl sok részlet kellene megsemmisíteni ahhoz, hogy működőképes maradjon a jogintézmény. A megsemmisítésével elérhető, hogy a régi jogintézmény szabályai szerint kerüljön sor a további elbírálásra.

- Az, hogy miibe került a túlzófoltságot okozó 2000-2010 közötti büntetőpolitika és annak majig tartó hatásai azt csak 3. kormány határozatból (előző beadványomban tévesen „rendeletnek” neveztem) ismerhető meg: Ennek számai: 1125/2016 (III.10) Korm. határozat; 1296/2019 (V.27) Korm. határozat, 1063/2019 (II.25) Korm. határozat. Több, mint 139 Milliard (!) forintot költöttek el arra, hogy a 3m² szabad mozgásteret átnevezték 4m² élettérre (ami hasonló jogi problémát okoz, mint a 32/2014 (XI.3) AB határozat [89]. bekezdésében már bemutatott probléma. Ugyanis az Alaptörvény III. cikk 6) bekezdése csak akkor nem sérül, ha a 4m² „élettér” szabad mozgásteret jelent, ugyanis ennek hiányának van negatív élettani hatása. Vö.: 41/2010 (II.26.) Korm. r. 14. § (5). bekezdésével és a 81/2014 számú büntetés elvi döntés I. pontjában leírtakkal.) Mindezt csak azért írtam itt le, mivel csak a valós gyakorlati és jogi helyzet ismeretében lehet meghozni azon preventív döntéseket, amelyek megakadályozhatják, hogy újra 18 ezer fogvatartottnak kelljen évelve visszamenőlegesen kartalanítást megítélni. Ugyanis a mai „élettér” megfogalmazás nem felel meg a nemzetközi jogi követelményeknek és a 32/2014 (XI.3) AB határozatban leírtaknak sem. Mindaddig, amíg hiányzik a szabályozásból az, hogy az „élettérbe” nem számolható bele a berendezési tárgyak által elfoglalt terület. Itt is alkotmányos követelményként kellene ezt rögzíteniük a határozatukban.

- A 2022. 06. 07.-én kelt alkotmányjogi panaszomhoz mellékelt iratokat nem áll módomban újra csatolni fogvatartotti helyzetem miatt. Ezért kérem, hogy csatolják jelen beadványhoz. Az itt mellékelt lapokon folytattam a sorszámozást.

- Kérem, kezeljék „méltányosan” megfogalmazásaimat. Nincs jogi végzettségem, 21 éve tartó fogvatartásom sem könnyíti meg a helyzetemet. Az ügy alaptörvény ellenessége jóval túlmutat személyes jogselemlmeimen és a megfogalmazásaim pontatlanságán.

Köszönöm figyelmüket és várom megtirtebő bölcs és magas szakmai értékrendjüket tükröző döntésüket.

Tisztelettel és Köszönettel:

David J

2022. október 12.

Melleklet: M/16- M/20 lapoldalak a hiathozások szerint.